

bejdstiden til 9 Timer om Dagen i Sommermaanederne og til 7 Timer i de kortere Vinterdage.

En Efterleven her i Landet af, hvad de paagældende Arbejdsministre er enedes om, vilde jo i Virkeligheden imødegaa en af de væsentligste og rimeligste Indvendinger imod 8 Timers Arbejdsdagen, som den i Øjeblikket praktiseres her i Landet, idet den vilde fjerne den Stivhed, som den ad Organisationsvejen gennemførte 8 Timers Arbejdsdag har medført. Jeg vil derfor gerne opfordre Oppositionspartierne her i Tinget til at opgive deres negative Holdning i hele denne Sag, hvorved de kun er med til at opretholde den Stivhed og Ubevægelighed i Arbejdstiden indenfor Sæsonfagene, som i mange Tilfælde er til Skade for Produktionen, og som man søger bort fra i andre Lande, og jeg vil gerne anerkende, at den højtærede Socialminister uforbeholdent i Bemærkningerne til Lovforslaget har givet sin Tilslutning til den Tankegang, som ligger bagved Arbejdsministrenes Beslutning paa Londoner-Konferencen, og sige, at jeg haaber, den højtærede Minister ogsaa vil tage Konsekvensen heraf under den Behandling, som dette Lovforslag vil blive Genstand for i Udvalget.

Knud Kristensen: Det er ikke første Gang, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard udtaler, at vi har Medansvaret for den 8 Timers Arbejdsdag, der nu er gældende her i Landet, men denne Udtalelse bliver jo ikke mere sand, fordi han gentager den. Vi har ingen Indflydelse paa dette Spørgsmaal, og vi kan derfor heller intet Ansvar have for denne Ordning. Det ærede Medlem vilde nu gøre gældende, at hvis vi gennemførte dette Lovforslag, saa kom vi bort fra den Ordning, vi nu har. Men det ærede Medlem ved jo lige saa godt som enhver anden, at det bliver slet ikke Tilfældet; han ved lige saa godt som jeg og enhver anden, at man fra Regeringspartiets og Regeringens Side slet ikke er til Sinds at benytte Dispensationerne i den Retning, og han ved ogsaa, at Arbejderorganisationerne er Modstandere af at gaa til Dispensationer, der ophæver den nuværende Form for 8 Timers Arbejdsdagen,

saa den Tale om, at vi har Medansvar, er grundforkert lige saa vel som Talen om, at hvis vi fik gennemført et Lovforslag som det, der her foreligger, kom vi væk fra den effektive 8 Timers Arbejdsdag. Nej, vi beholdt det, vi havde, og vi fik den bare udvidet og det hele mere besværliggjort. Det blev Resultatet, og det Resultat har vi ikke ønsket at være med til at skaffe til Veje.

Dahlgaard: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen siger, at hans Parti har ikke haft Indflydelse paa den 8 Timers Arbejdsdag, vi har i Øjeblikket. Nej, det har det ærede Medlem Ret i, og jeg kan forsikre, at det ærede Medlems Parti vil heller ikke faa nogen Indflydelse paa denne 8 Timers Arbejdsdag, hvis de bliver ved med at indtage den negative Holdning overfor Drøftelsen af Sagen her i Tinget, som de hidtil har indtaget. Det, jeg indbyder Partiet til, er at være med til at øve Indflydelse paa den Maade, hvorpaa 8 Timers Dagen praktiseres her i Landet. Det ærede Medlem siger, at jeg i Dag har sagt, at hvis vi gennemførte det foreliggende Forslag, vilde der ske en Ændring deri. Derom har jeg intet sagt, idet jeg ikke ønsker dette Lovforslag gennemført i den Skikkelse, hvori det er forelagt, men jeg siger, det vilde være godt, om det ærede Medlems Parti gik med ind i en Realitetsforhandling om dette Forslag, saa det blev ændret paa en saadan Maade, at det kom til at øve Indflydelse paa den Maade, hvorpaa 8 Timers Dagen praktiseres her i Landet. Naar det ærede Medlem til Slut siger, at jeg ved meget vel, at Regeringen ikke vil benytte de Dispensationer, der findes i den foreslaaede Lov, vil jeg gerne spørge: Hvordan skulde jeg vide det? I Bemærkningerne til Forslaget udtaler Socialministeren, at „Regeringen maa formene, at den i Communiquet udtalte Forstaaelse af Konventionen maa kunne danne Basis for en eventuel Genneførelse af 8 Timers Dagen i Danmark“, med andre Ord: Regeringen siger direkte, at man er rede til en Forhandling paa det Grundlag, jeg har nævnt her, som Arbejdsministrene i de paagældende Lande er blevet enige om.